

Září 2025

Penzijní ruská ruleta: český paradox

Martin Zeman

Shrnutí

Česká republika, podobně jako většina vyspělých zemí OECD, čelí demografickým výzvám. Projekce veřejných výdajů na důchody pro následující dekády ukazují, že podíl těchto výdajů na HDP v Česku poroste. Tento růst však v kontextu Evropské unie není extrémní. Penzisti jsou vysoce závislí na příjmech z veřejných rozpočtů, naopak příjem z vlastních úspor je i z pohledu mezinárodní komparace minimální. Pro udržitelnost penzijního systému je proto zásadní znovu nastartovat třetí pilíř důchodového spoření.

Hlavní body

- Do roku 2060 se očekává zvýšení veřejných výdajů na penze o 3 p.b. HDP, tedy na úroveň, kterou některé země již v současnosti vynakládají.
- Ze soukromých (nepracovních) zdrojů přitom pochází pouze 2,4 % příjmů českých domácností s osobami nad 65 let, což je jeden z nejnižších podílů mezi zeměmi OECD.
- Doporučuje se proto přijetí opatření směřujících k restartu systému třetího pilíře, směřující k navýšení počtu účastníků, tak výše jejich úspor.

Restart třetího pilíře

Jedním z klíčových témat dosluhující vlády Petra Fialy byla reforma penzijního systému. V uplynulých čtyřech letech byla přijata řada změn, které se týkaly zejména prodloužení věku odchodu do důchodu a úprav valorizačního mechanismu. Tato opatření se však stala terčem kritiky ze strany opozice, která argumentovala následujícími body:

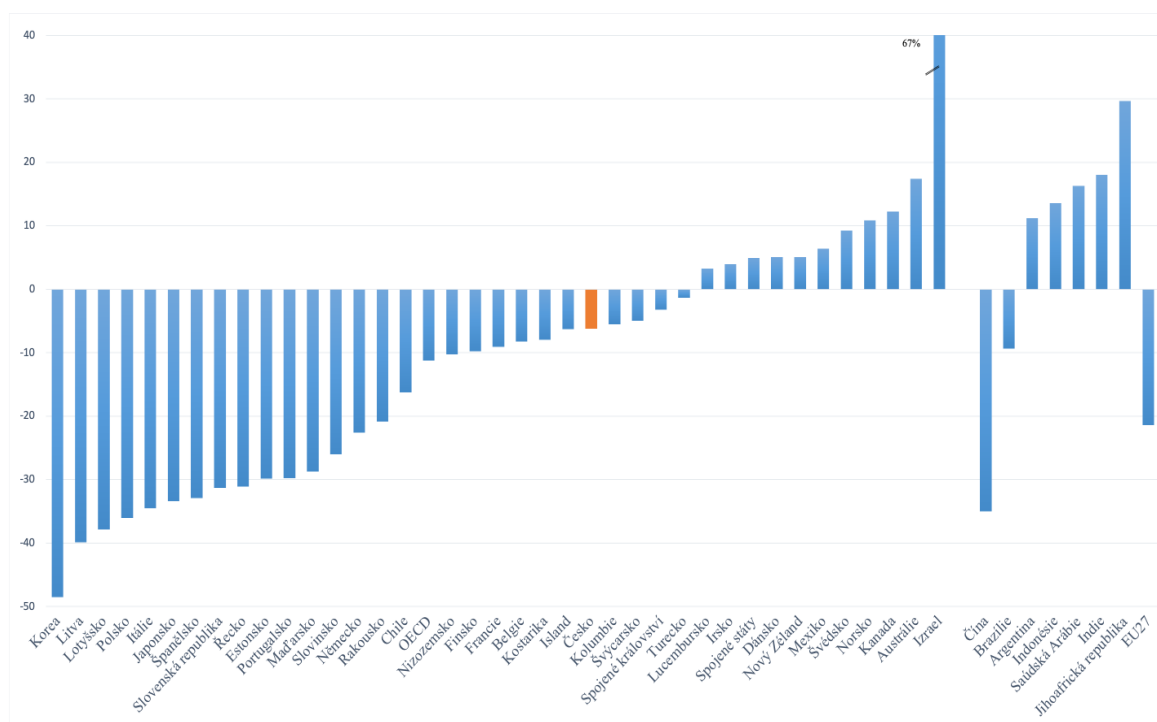
- V České republice neroste délka dožití ve zdraví stejným tempem jako celková délka života,
- Přijatá opatření povedou ke zvýšení sociálních a zdravotních výdajů, a jejich fiskální dopad tak nebude tak výrazný, jak bylo predikováno,
- Na trhu práce není dostatek vhodných pracovních míst pro osoby starší 60 let.

V tuto chvíli se zdá, že debata o důchodové reformě ustala. Parametrické změny byly sice přijaty, avšak opozice opakovaně deklaruje, že v případě získání vládního mandátu je zruší. Je zřejmé, že reforma byla přijata bez celospolečenského konsenzu.

Demografické výzvy, které vedly k těmto změnám, však přetrvávají. Většina vyspělých zemí čelí nárůstu průměrného věku obyvatel, což vede k poklesu podílu ekonomicky aktivní populace a k růstu podílu seniorů. Demografické projekce vycházející z nízké porodnosti ukazují, že do roku 2062 dojde v zemích OECD k poklesu počtu obyvatel v produktivním věku (20 až 64 let) v průměru o 11 %, což odpovídá ročnímu poklesu o 0,28 %. Nejvýraznější poklesy se očekávají v Jižní Koreji, Litvě, Polsku a Itálii.

Z tohoto pohledu bude demografický vývoj v České republice sice nepříznivý, ale méně dramatický než v případě většiny zemí OECD. Do roku 2062 se očekává pokles populace v produktivním věku o 6,2 %, a to bez ohledu na změny věku odchodu do důchodu.

Graf 1: Změna populace v produktivním věku (20–64 let), 2022–2062, v procentech

Zdroj: OECD, 2024, vlastní úprava.

Uvedený trend stárnutí populace se promítá také do projekcí veřejných výdajů na penze v následujících dekádách. Očekává se, že do roku 2050 vzroste tento typ výdajů v poměru k HDP ve 22 členských zemích OECD. Nejvýraznější nárůst je predikován v zemích jako Slovinsko, Lucembursko a Slovensko.

V České republice v současnosti činí veřejné výdaje na penze podle údajů OECD celkem 8,8 % HDP. Podle poslední zprávy Národní rozpočtové rady je však samotný podíl výdajů na starobní důchody o něco nižší, a to pod hranicí 8 % HDP. V důsledku pokračujícího demografického vývoje se očekává, že tyto výdaje porostou až na úroveň 11,8 % HDP v roce 2060, což představuje zvýšení o 3 p.b.

Přestože jde o významný nárůst, je třeba dodat, že některé evropské země již dnes vydávají na důchody více než 12 % HDP. Mezi tyto země patří Itálie, Francie, Rakousko, Řecko, Finsko, Portugalsko, Belgie a Španělsko. Z toho vyplývá, že nárůst výdajů v ČR je sice zásadní, avšak v evropském kontextu nikoli bezprecedentní či neřešitelný. Řada zemí zvládá i vyšší podíly důchodových výdajů na HDP než ty, které se pro Českou republiku očekávají v budoucnu.

Z tohoto pohledu je proto důležité nepodcenit demografický vývoj, průběžně se na něj připravovat, a současně vést věcnou a racionální debatu bez zbytečného vyvolávání paniky. Je třeba zdůraznit, že zvyšující se výdaje neznamenaají automaticky kolaps systému, ale nutnost jeho přizpůsobení měnícím se podmínkám.

Důležitým aspektem mezinárodní komparace je i rozdílný způsob zdanění penzí v jednotlivých zemích. Mnoho států Evropské unie zdaňuje vyplacené důchody. V některých zemích, jako jsou Belgie, Francie, Nizozemsko nebo Německo, je navíc na penze uvaleno i zákonné sociální pojištění. Z tohoto důvodu je nutné při mezinárodním srovnávání důsledně rozlišovat mezi hrubými a čistými výdaji na důchody.

Tabulka 1: Projekce veřejných výdajů na důchody v letech 2020–2060 v procentech HDP

	2020-2023	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
Austrálie	2,3	2,5	2,4	2,3	2,2	2,1	2,1	2	2
Rakousko	13,3	14,6	15,1	15,4	15,1	14,9	14,7	14,7	14,6
Belgie	12,2	13,2	14	14,6	14,9	15,1	15,2	15,2	15,2
Kanada	6,5	7,2	7,8	8	8,1	8,1	8,1	8,1	8,3
Chile	3,4	3,8	3,8	3,7	3,7	3,8	3,9	4,1	4,2
Česká republika	8	8,8	8,8	9,1	9,8	10,7	11,4	11,8	11,8
Dánsko	9,3	8,9	8,5	8,3	8,1	7,8	7,6	7,4	7,2
Estonsko	7,8	7,1	6,9	6,6	6,5	6,3	6,1	6	5,8
Finsko	13	13,6	13,7	13,4	12,8	12,6	12,7	13	13,5
Francie	14,8	15,4	15,6	15,5	15,2	14,6	14,3	13,8	13,4
Německo	10,3	10,9	11,5	12	12	12,1	12,2	12,4	12,5
Řecko	15,7	14,2	13,8	13,7	14	13,7	13,6	12,7	12

Maďarsko	8,3	8,6	8,3	8,8	9,7	10,8	11,2	11,5	11,9
Irsko	4,6	5,3	5,9	6,4	6,9	7,2	7,5	7,5	7,5
Itálie	15,4	16,2	17,3	17,9	17,8	17,3	16,2	15	14,1
Japonsko	9	8,7	8,4	8,4	8,6	8,8	9,1	9,3	9,5
Korea	1,3	2	2,5	3,2	4,2	5,1	5,9	6,5	7,5
Lotyšsko	7,1	7,1	6,9	6,8	6,6	6,3	6,3	6,4	6,2
Litva	7,1	7,5	7,9	8,2	8,4	8,3	8,2	8,2	8,1
Lucembursko	9,2	10,3	11,4	12,3	13	13,9	14,8	15,8	16,7
Nizozemsko	6,8	7,3	8,1	8,8	9,1	9	8,9	8,8	8,9
Nový Zéland	4,9	5,2	5,7	6,1	6,5	6,6	6,8	7,2	7,7
Norsko	11	11,7	12,3	12,6	12,6	12,6	12,7	13	13,2
Polsko	10,6	11,4	11	10,6	10,5	10,6	10,7	10,8	10,8
Portugalsko	12,7	13,3	14,2	14,6	14,4	13,7	12,6	11,4	10,5
Slovenská republika	8,3	9,7	10,2	10,7	11,6	12,5	13,4	14,2	14,5
Slovinsko	10	10,1	10,8	12,1	13,6	14,8	15,7	16,1	16,1
Španělsko	12,3	12,7	12,3	12,5	12,8	13,2	13	12,5	11,7
Švédsko	7,6	7,7	7,4	7,2	7	7	7	7,3	7,4
Švýcarsko	6,5	6,4	6,8						
Spojené království	7,2	7,3	7	7,4	7,5	7,7	8,1	8,7	9,3
Spojené státy	5,2	5,5	5,8	6	6	6	6,1	6,1	6,2
OECD31	8,9	9,3	9,5	9,8	10	10,1	10,2	10,2	10,3
Brazílie	8,5	8,5	8,8	9,4	10,2	11,3	12,3	13,2	13,9
EU27	9,9	10,5	10,7	10,9	11,1	11,2	11,3	11,3	11,3

Zdroj: OECD, 2024, vlastní úprava.

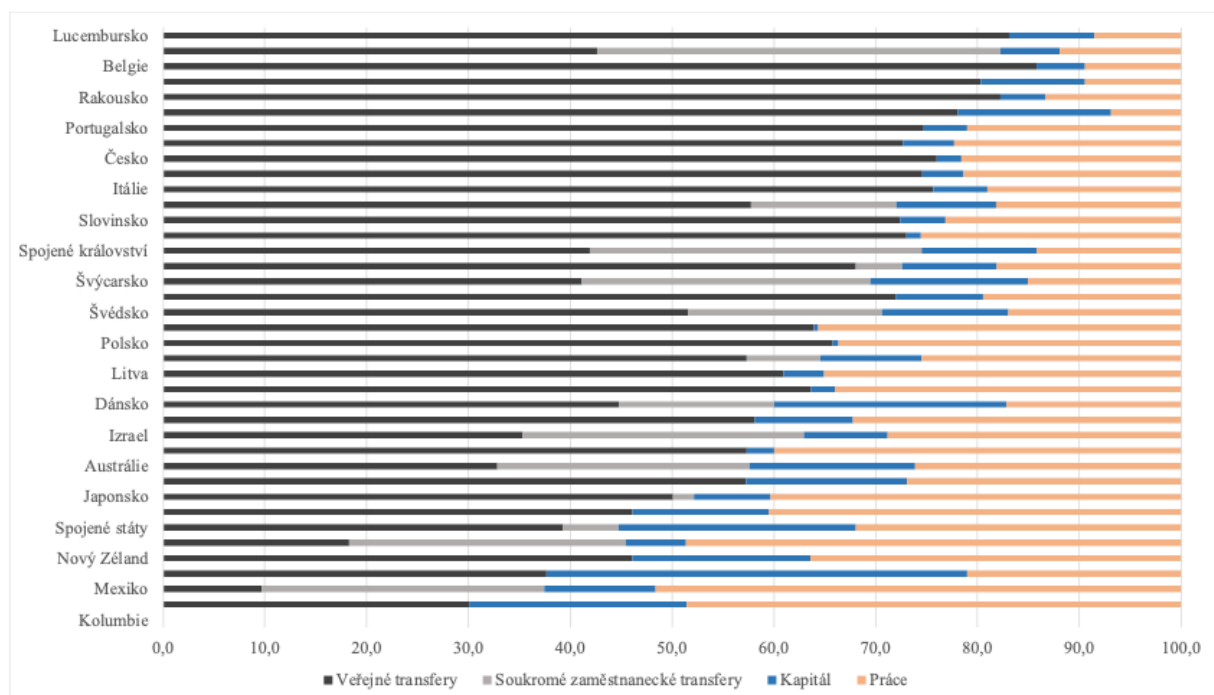
Při komparaci mezinárodních údajů je však možné identifikovat odlišný problém České republiky, který se z mediálního prostoru zcela vytratil a není mu věnována dostatečná pozornost. OECD rozlišuje čtyři základní zdroje příjmů domácností s osobou nad 65 let. Na jedné straně se jedná o veřejné transfery, tedy zjednodušeně finanční prostředky od státu, na straně druhé o soukromé zdroje domácností.

Následující graf zobrazuje procentuální podíl jednotlivých složek příjmů na celkových hrubých příjmech domácností v různých zemích. Ve většině zemí tvoří hlavní složku právě veřejné transfery. Nejvyšší podíl mají v Belgii, následují Lucembursko, Rakousko, Finsko a Francie. V České republice pochází 76 % příjmů domácností se členy ve věku 65+ z veřejných zdrojů, což řadí ČR na šesté místo mezi sledovanými státy.

Naopak ze soukromých zdrojů (mimo příjmy z práce) pochází pouze 2,4 % příjmů českých domácností. Pro srovnání: v Dánsku je to 38 %, v Mexiku 39 %, v Kanadě a Austrálii shodně 41 % a ve Velké Británii dokonce 44 %. Právě v tomto spočívá jeden z nejzásadnějších problémů tuzemského penzijního systému a jeho dlouhodobé udržitelnosti.

Pokud tedy diskutujeme o výzvách reformy penzijního systému, je zřejmé, že zvýšení podílu populace s vlastními příjmy ze třetího pilíře je pro budoucnost naprosto klíčové. Bohužel se tomuto tématu v posledních letech nevěnovala dostatečná pozornost.

Graf 2: Zdroje příjmů domácností s osobou v důchodovém věku

Zdroj: OECD, 2024, vlastní úprava.

Současný stav třetího pilíře důchodového systému

Domácnosti v České republice se mohou na období penze zabezpečit prostřednictvím třetího pilíře, který se skládá primárně z doplňkového penzijního spoření a dlouhodobého investičního produktu. Systém doplňkového penzijního spoření byl zaveden v 90. letech minulého století, přičemž zásadní reforma proběhla v roce 2013, kdy byly vedle tradičních transformovaných fondů zavedeny také fondy účastnické.

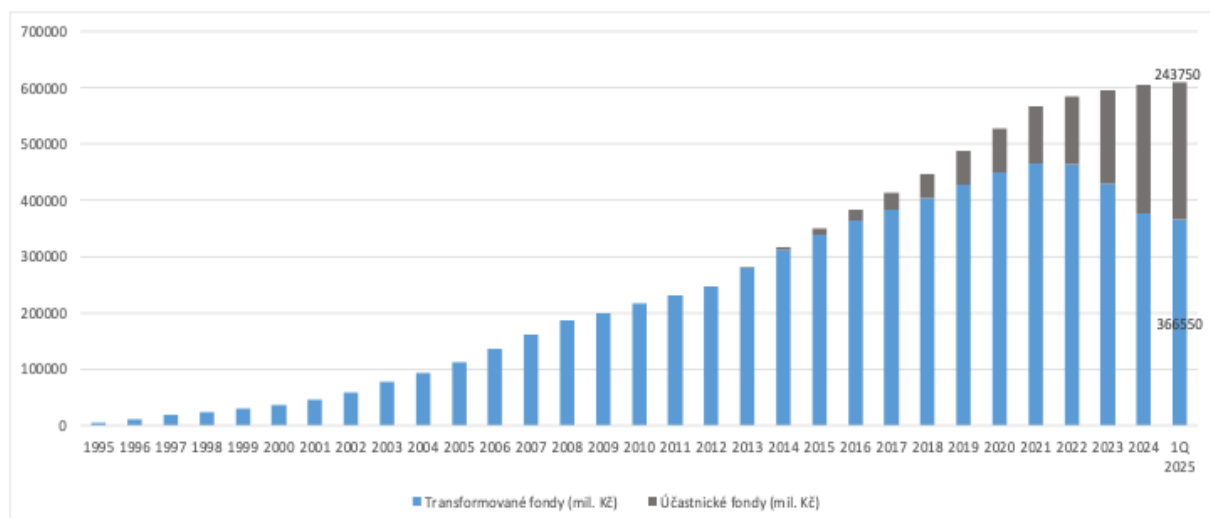
Původní transformované fondy garantují každoroční nezáporné zhodnocení a jsou určeny výhradně pro účastníky, kteří do systému vstoupili do konce roku 2012. Právě garance nezáporného zisku se však v čase ukázala jako limitující, neboť zákonem stanovená povinnost nezáporného výnosu nutí fondy k extrémně rizikově averzní investiční strategii. Takové investice často nepokrývají ani inflaci a nemohou dostatečně využít potenciál kapitálového trhu.

Nově příchozí účastníci mohou vstupovat výhradně do účastnických fondů, které již nezaručují každoroční nezáporný výnos. To umožňuje širší paletu investičních strategií s různou mírou rizika, která může ve střednědobém horizontu přinášet vyšší zhodnocení. K 31. prosinci 2024 bylo v transformovaných fondech evidováno 3,27 milionu účastníků, zatímco účastnické fondy měly přibližně 1,78 milionu aktivních smluv. Přestože se účastnické fondy rozvíjejí a počet spořicíků roste meziročně přibližně o 200 tisíc, stále převažuje počet účastníků v původních fondech s velmi konzervativním profilem (Asociace penzijních společností ČR, 2025).

Důležitou součástí třetího pilíře je státní příspěvek, který v současnosti často představuje hlavní motivační prvek pro širokou vrstvu obyvatelstva. Státní podpora má dvojí podobu. Prvním stimulem je přímý státní příspěvek, který činí 90 korun při měsíční úložce 300 korun a roste lineárně až na maximum 230 korun měsíčně při úložce 1 000 korun. Ročně tak může účastník získat až 2 760 korun od státu. Druhou formou motivace je možnost daňového odpočtu. Příspěvky nad 1 000 korun měsíčně (tedy nad 12 000 korun ročně) lze odečíst ze základu daně až do výše 24 000 korun ročně, což odpovídá maximální daňové úspoře přibližně 3 600 korun při 15 % sazbě. Od roku 2017 je navíc možné odečíst i příspěvek zaměstnavatele do výše 50 000 korun ročně, pokud je přímo poukazován na penzijní produkt (MF ČR, 2025). Z hlediska spravovaného majetku činil objem aktiv v transformovaných fondech k 31. prosinci 2024 celkem 465 miliard korun, zatímco účastnické fondy spravovaly přibližně 139 miliard korun. U transformovaných fondů z důvodu požadavku na nenulový výnos převažuje investování do domácích státních dluhopisů. Účastnické fondy mají větší investiční flexibilitu, i zde však výrazně převažují konzervativní strategie.

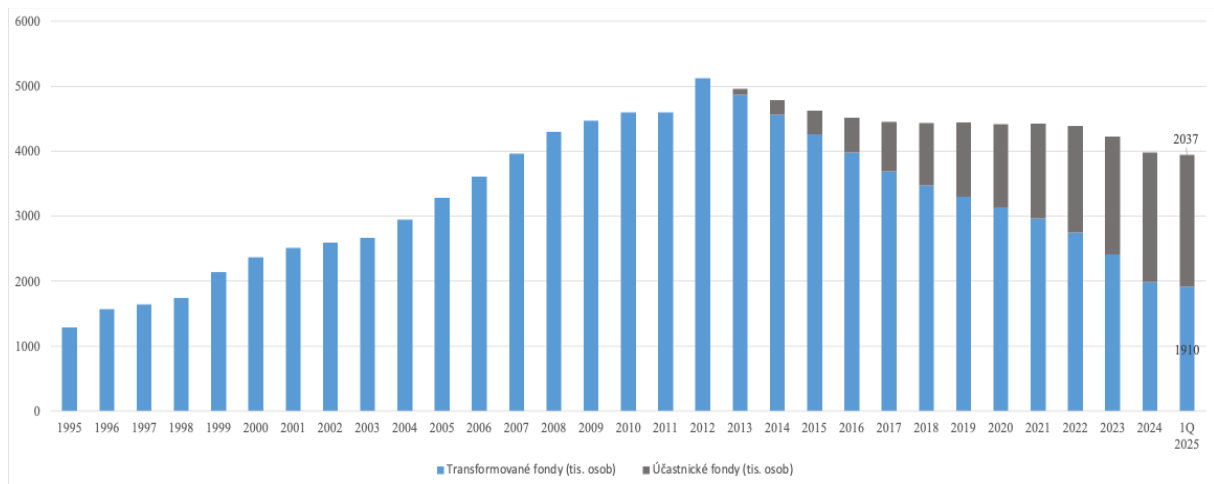
Většina účastníků zůstává v povinně zřízených konzervativních fondech, kde zhodnocení jen těsně převyšuje výnosy termínovaných vkladů. Rizikovější dynamické fondy, které mohou dlouhodobě přinášet vyšší výnos, využívá jen malé procento spořicíků, a to převážně osoby mladší 40 let. Neochota podstupovat investiční riziko je často doprovázena nedostatečnou finanční gramotností nebo negativními zkušenostmi, zejména z 90. let minulého století, a brání tak plnému využití účastnických fondů. Systém tak stále nenaplnuje svůj potenciál, neboť pro většinu účastníků nepředstavuje významný dodatečný příjem ve stáří. Navíc velká část účastníků si své úspory vybere při vstupu do penze jednorázově, čímž penzijní spoření nesplňuje svůj hlavní účel – zajistit dodatečný pravidelný příjem v období důchodu.

Graf 3: Vývoj objemu spravovaných prostředků účastníků 1995 – 1Q2025

Zdroj: Asociace penzijních společností, 2025, vlastní úprava.

Graf 4: Vývoj počtu účastníků v letech 1995 – 1Q 2025 (v tis. osob)

Zdroj: Asociace penzijních společností, 2025, vlastní úprava.

Dlouhodobý investiční produkt představuje nový nástroj státem podporovaného spoření na stáří, který byl v České republice zaveden v roce 2024 jako alternativa k doplňkovému penzijnímu spoření. Na rozdíl od toho doplňkového však není dlouhodobý investiční produkt vázán na specifickou institucionální infrastrukturu penzijních společností, ale umožňuje jednotlivcům investovat prostřednictvím běžných investičních platforem a nástrojů, jako jsou podílové fondy, ETF, akcie či dluhopisy. Hlavní výhodou dlouhodobého investičního produktu je také jeho daňová podpora. Vklady do produktu jsou daňově odečitatelné až do výše 48 000 korun ročně pro dobrovolné individuální investování s dlouhodobým horizontem. Na rozdíl od doplňkového penzijního spoření však dlouhodobý investiční produkt neposkytuje státní příspěvek a jeho výnosnost tedy závisí plně na zvolené investiční strategii a nákladovosti produktů. Dlouhodobý investiční produkt cílí na finančně gramotnější populaci, která si přeje větší kontrolu nad svými investicemi a akceptuje vyšší volatilitu výnosů výměnou za potenciálně vyšší dlouhodobé zhodnocení. Díky vyšší flexibilitě, volbě mezi různými investičními poskytovateli a absenci transformačních pravidel může být dlouhodobý investiční produkt atraktivní zejména pro mladší generace a pro jedince s vyššími příjmy, kteří chtějí optimalizovat daňové zatížení. Zároveň však vyžaduje aktivnější přístup investora a odpovídající úroveň finanční gramotnosti. K 30. 6. 2025 dle údajů Asociace pro kapitálový trh ČR dosáhl počet účastníků zhruba 171 tisíc a samotný objem spravovaných prostředků dosáhl 4,5 mld. Kč (MF ČR, 2025, AKAT, 2025).

Z pohledu dlouhodobé udržitelnosti systému, ale i s důrazem na udržení sociálního smíru, je naprosto kruciólní restart třetího pilíře, který povede k výraznému nárůstu počtu účastníků ale i objemu prostředků v systému. Navíc se zdá, že systém je tou částí důchodové reformy, který má širokou politickou podporu a mohl by tedy být podporován jak koaličními, tak opozičními stranami.

Možnosti, jak restartovat systém

Současná čísla jsou zcela neúprosná. Zhruba 60 % české populace si v tuto chvíli nevytváří prostředky na období penze ve státem podporovaných produktech (v rámci dlouhodobého penzijního spoření – DPS, nebo dlouhodobého investičního produktu – DIP). Pokud má být penzijní spoření v budoucnu celospolečensky účinným nástrojem na zabezpečení dodatečných prostředků, nestačí pouze nabídnout možnost spoření. Stát musí aktivně motivovat občany konkrétními výhodami, daňovými úlevami a vyšší finanční gramotností. Možností je řada a je potřeba čerpat ze zahraniční zkušenosti.

Na jedné straně se dá jít směrem navýšení finančních motivací vstupu do systému, ty však povedou k dodatečnému navýšení schodku státního rozpočtu. Druhou cestou je úprava legislativy a navýšení paternalistické úlohy státu, kdy stát bude více či méně aktivně nutit pracující k vytváření si dodatečných prostředků na období penze.

Samotný restart 3. pilíře/DIPu by mohl být založený na **jednorázové, časově omezené podpoře pro nově přistupující účastníky**. Takto definovaná podpora by mohla skokově zvýšit počet účastníků. Cestou by mohlo být například dodatečné zdvojnásobení měsíčního příspěvku při vstupu do DPS/DIP až do výše 500 Kč/měsíc. Tato zvýšená částka by byla vyplácena po dobu jednoho roku a lze diskutovat, zda by mohla být dostupná pouze pro účastníky do určitého věku s cílem je motivovat k dlouhodobému spoření po dobu většiny jejich aktivního pracovního života. Fiskální náklady takového opatření v případě navýšení počtu účastníků o 250 tisíc jsou na úrovni jednorázového nákladu pro státní rozpočet ve výši 1,5 mld. Kč. Výhodou takto definovaného programu je rovněž to, že by byl pravděpodobně spojen s významnou reklamní kampaní jednotlivých penzijních spoření, a tedy by se téma 3. pilíře stalo celospolečensky diskutovaným tématem (ostatně stejným způsobem jako bylo téma prodloužení věku odchodu do důchodu v letech 2024–2025).

Dalším výrazným fiskálním impulsem pro 3. pilíř by mohlo být **přihlášení (vybraných) státních zaměstnanců do systému DPS/DIPu**, nebo navýšení příspěvků státu pro tuto skupinu zaměstnanců. Lidé by měli možnost čerpat příspěvek z prostředků, které by zaměstnavatel získal výhradně pro tento účel. Na jednu stranu právě takto definovaná změna by měla zásadní vliv na trh práce, kdy by stát mohl být trendsetterem na trhu práce a ve výsledku by tedy došlo k rozšíření účasti taktéž u nízkopříjmových skupin, které spoření často odkládají. Ostatně takto definovaný příspěvek může být součástí náborové kampaně do ozbrojených sil České republiky, pro hasiče, policisty nebo zdravotníky apod. Samozřejmě na druhé straně je tento návrh z pohledu fiskální udržitelnosti jednoznačně nejproblematictější. Stát je totiž jednoznačně největším zaměstnavatelem v České republice, a navíc efekt tohoto opatření na veřejné rozpočty by byl trvalý.

Fiskálně nejméně náročným se jeví **navýšení limitu daňového zvýhodnění od zaměstnavatele pro zaměstnance**. Dnes sice drtivá většina firem nevyužívá maximálního limitu, ale cílem je primárně otevření celospolečenské diskuze. Druhým setem opatření směřujícím k restartu 3. pilíře jsou opatření legislativní podoby, jejichž primární úlohou je působit na obyvatele jinak než prostřednictvím finančních motivací.

Na jedné straně se nabízí **vytvoření jednotného rámce pro dětskou správu investic v rámci DPS/DIP**. Možnost dodatečného odpočtu může být pro řadu středně příjmových domácností výrazným motivačním prvkem. V rámci těchto investic je možné se inspirovat již zavedeným produktem stavebního spoření, které využívá řada domácností. S ohledem na dlouhodobý investiční horizont dětí mohou i relativně nízké pravidelné příspěvky zabezpečit relativně slušné zhodnocení. Je také možné upravit produkt tak, aby bylo možné ho částečně čerpat v případě mimořádných životních událostí, jako je například studium na vysoké škole (např. možnost čerpat až do výše 25 % naspořené částky bez ztráty nároku na státní podporu) nebo při nákupu první nemovitosti na bydlení (např. možnost čerpat až do výše 50 % naspořené částky bez ztráty nároku na státní podporu).

Behaviorální podporou produktů zabezpečení na stáří by mohla být například prostřednictvím **povinné nabídky účasti v DPS/DIP při podpisu pracovní smlouvy**, tak jak to například funguje ve Spojeném království. V rámci takto nově definované legislativní úpravy by nebylo povinností zaměstnavatele poskytnout příspěvek. Cílem je opět primárně zviditelnění dopadů dlouhodobého spoření, posílení finanční gramotnosti pracujících a podpoření vstupu různých věkových kohort do těchto investičních produktů.

Podobným způsobem by mohla fungovat i **kampaň personalizovaným dopisem**, kdy by každému člověku při dosažení vybraných životních milníků (věk, změna zaměstnavatele, pravidelně každých 10 let) byl doručen personalizovaný dopis, který mu přehledně ukáže předpokládaný vývoj možnosti spoření v rámci 3. pilíře, možnosti získání příspěvků a daňové podpory, možnosti dodatečného zvýšení penze apod. V tomto se lze inspirovat například v Nizozemí či Velké Británii.

Závěr

S ohledem na demografický vývoj, náklady na důchody, potřebu dlouhodobé stability veřejných financí, ale i vzhledem k aktuálně nízké účasti je vstup občanů do systému veřejného spoření nejen výhodný pro jednotlivce, ale i zásadní pro budoucnost České republiky. Dobrovolné spoření na období stáří podporované státem představuje efektivní nástroj, jak zvýšit finanční jistotu ve stáří a zároveň snížit tlak na průběžný systém důchodového systému. Stát má klíčovou roli v motivaci občanů k odpovědnému přístupu ke své budoucnosti. Čím více lidí do systému vstoupí včas, tím větší bude jeho efektivita, udržitelnost a tím více zabezpečí stabilitu veřejných financí v budoucnu. Stát by tedy měl převzít iniciativu a aktivně motivovat občany k jejich účasti. Penzijní spoření je totiž z pohledu jednotlivce individuální volbou, ale z pohledu státu je to zásadní makroekonomické rozhodnutí definované nejen počtem účastníků, množstvím prostředků, které si naspořily, ale i samotným časem, kdy do samotného systému vstoupili.

Zdroje

- OECD, 2024. Pensions at a Glance 2023. https://www.oecd.org/en/publications/pensions-at-a-glance-2023_678055dd-en.html
- Asociace penzijních společností ČR, 2025. <https://apscr.cz/>
- MF ČR, 2025. Soukromé penzijní systémy | Ministerstvo financí ČR. <https://www.mfcr.cz/cs/financni-trh/soukrome-penzijni-systemy>
- AKAT, 2025. Tisková zpráva AKAT - POPTÁVKA PO DLOUHODOBÉM INVESTIČNÍM PRODUKTU I NADÁLE ROSTE <https://www.akatcr.cz/Dokumenty/Aktuality/tiskov225-zpr225va-akat-popt193vka-po-dlouhodob201m-investicn205m-produktu-i-nad193le-roste-uzavreno-bylo-jiz-170-731-smluv>

Autor

MARTIN ZEMAN

Analytik

Martin Zeman vystudoval Národohospodářskou fakultu a Fakultu podnikohospodářskou na Vysoké škole ekonomické v Praze. Na VŠE také obhájil svou dizertační práci. Odborně se zabývá hospodářskou politikou, fiskální politikou a veřejnými financemi. Je autorem několika odborných článků, vystupuje na mezinárodních konferencích a publikuje komentáře v médiích. Několik let působil jako poradce ministryně a také v dalších institucích zabývajících se veřejnými financemi.

Vydavatel

INSTITUT PRO POLITIKU A SPOLEČNOST

Posláním Institutu je zkvalitňování českého politického a veřejného prostředí prostřednictvím profesionální a otevřené diskuse a vytvoření živé platformy, která pojmenovává zásadní problémy, vypracovává jejich analýzy a nabízí recepty pro jejich řešení formou spolupráce expertů a politiků, mezinárodních konferencí, seminářů, veřejných diskuzí, politických a společenských analýz dostupných celé české společnosti. Jsme přesvědčeni, že otevřená odborná diskuse a poznání podstaty a příčin jednotlivých problémů jsou nutným předpokladem jakéhokoli úspěšného řešení problémů současné společnosti.

Martinská 2, 110 00 Praha 1

www.politikaspolecnost.cz

+420 602 502 674

office@politikaspolecnost.cz